

Ardievas Kembridžai 再别康桥

Sju Džimo 徐志摩

Es viegli vieglītēm aizgāju,
Gluži tāpat kā atnācu;
Es viegli vieglītēm pamāju
Ardievas rieta mākoņiem.

轻轻的我走了，
正如我轻轻的来；
我轻轻的招手，
作别西天的云彩。

Tas upeskrasta vītols
Ir līgava saulrietā;
Tā viļņos mirgojošie ēnu spulgi
Iebangojas manā sirdī.

那河畔的金柳，
是夕阳中的新娘；
波光里的艳影，
在我的心头荡漾。

Mīkstās dūņās ūdensrozes
Līgani dejo zem ūdens;
Kamas upes maigajos viļņos
Es ļoti vēlētos būt ūdenszāle!

软泥上的青荇，
油油的在水底招摇；
在康河的柔波里，
我甘心做一条水草！

Tur gobu ēnā dīķis —
Ne skaidrs avots, bet debesu varavīksne;
Izkaisīts peldošās aļģēs
Kā varavīksne izirst sapnis.

那榆荫下的一潭，
不是清泉，是天上虹；
揉碎在浮藻间，
沉淀着彩虹似的梦。

Vai meklēt sapni? Nemt garu spieķi
Un irt pret straumi zaļākai par zaļu zālei pretī;
Ar zvaigžņu mirdzumu pildītā laivā
Mirdzuma greznumā laist brīvībā dziesmu.

寻梦？撑一支长篙，
向青草更青处漫溯；
满载一船星辉，
在星辉斑斓里放歌。

Tikai es nevaru dziedāt,
Klusē atvadu flautas;
Un vasaras kukaiņi pret mani ir mēmi,
Mēma ir Kembridža šodien!

但我不能放歌，
悄悄是别离的笙箫；
夏虫也为我沉默，
沉默是今晚的康桥！

Es klusi klusītēm aizgāju,
Gluži tāpat kā atnācu;
Es notraucu piedurkni,
Lai neaiznestu sev mākonī līdzī.

悄悄的我走了，
正如我悄悄的来；
我挥一挥衣袖，
不带走一片云彩。

tulkoja – Astrīda Gobiņa